

[Lone Dybkjær]

ne, så jeg synes, uden at det skal være en polemisk debat, at jeg til SF's ordfører vil sige: En lille smule selv årsag!

Når det er sagt, synes jeg, vi i øvrigt skal koncentrere os om at få miljøreformen igennem. Jeg synes, det ville være meget ønskværdigt, hvis vi kunne arbejde os igennem den her til foråret, og selv om jeg forstår, at der naturligvis er mange nye ordførere, som skal have foretaget en teknisk gennemgang af lovforslagene, er vi dog også mange veteraner på området, hvilket jo skulle muliggøre, at vi kunne nå et resultat. Jeg vil ikke sige, at det ikke kan lade sig gøre at starte på sagen endnu en gang, men jeg må nok sige, at det ville være bedst, hvis vi kunne nøjes med den tredje gang, som forhåbentlig bliver lykkens gang.

Og med disse bemærkninger skal jeg naturligvis tilsige Det Radikale Venstres positive medvirken til at få miljøpakken forhandlet på plads i foråret, og vi gør det netop af den grund, som SF's ordfører påpegede, at det faktisk er vigtigt, at vi får en styrkelse af miljøet i Danmark.

Lysholm Christensen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne sige følgende:

På baggrund af den medfart, lovkomplekset har fået ved to førstebehandlinger tidligere, har det undret os, at den nye miljøminister nu fremsætter lovforslagene igen. Som udgangspunkt må vi gå ud fra, at det sker i håb om vedtagelse.

Vi står fortsat ved de principielle udtalelser om regeringsforslagene, som vi fremsatte ved førstebehandlingerne henholdsvis den 8. februar og den 23. oktober 1990. Vi finder det fortsat ikke hensigtsmæssigt at bruge så mange ressourcer på en omstrukturering, som for os at se vil skabe så megen uklarhed, at administrationen af lovene vil lide under det i flere år, indtil de mange huller og ministerbeføjelser bliver udfyldt med nye bekendtgørelser. Vi havde hellere set nogle konkrete forslag til løsning af miljøproblemerne. Derfor ser vi positivt på de ændringer af miljølovene, som SF har stillet forslag om, men det vil jeg komme tilbage til lidt senere. Først et par korte bemærkninger til nogle konkrete punkter i regeringens lovforslag.

Lovforslaget om planlægning finder vi uigennemsigtigt. Vi mener, at der her gives mulighed for lidt af hvert. Der kan blive store forskelle i administrationen fra kommune til kommune.

Hvad angår vandløbsloven, frygter vi øgede omkostninger i forbindelse med administrationen af loven, hvis amterne alene bliver vandløbsmyndighed. Der bliver for store afstande både for tilsyn og for entreprenører. Vi har egentlig fuld tillid til, at kommunerne kan løse den opgave, og når ikke alle opgaver er blevet løst hidtil, skyldes det usikkerhed med hensyn til den fremtidige administration og manglende bekendtgørelser. Vi forudser også med bekymring, at der kan opstå tvistigheder omkring oprensning af mindre vandløb, og hvem skal afgøre disse tvistigheder? Vi mener, det er et problem, der angår retssikkerheden. Det bør dog som mindstemål ved enhver afgørelse – påbud eller forbud – være muligt mindst én gang at kunne påklage afgørelser rettet mod personer og virksomheder.

Vi ser også nogle problemer i forbindelse med brugerbetaling for vandafstrømning samt dræningstilladelser ved okkerudledning.

Der er også spørgsmålet om bræmmer. Vi ser gerne en form for erstatning, i hvert fald når det drejer sig om dyrkbar jord; det er anderledes for engarealer. Der er også et åbent spørgsmål i forbindelse med bekæmpelse af flyvehavre i bræmmerne, skat på den del af jorden osv.

Lovforslaget om Naturklagenævnet opfatter vi som en stærk forringelse af naturbeskyttelsen i Danmark. At nedlægge fredningsnævnene og overlade kompetencen til kommuner og amter er som at sætte ræve til at vogte gæs. Det er der konkrete eksempler på, mener vi, også på det sidste, altså at kommuner af økonomiske grunde blæser højt og flot på hensynet til naturen, og derfor mener vi, at vi var bedst tjent med en struktur, der ligner den, vi har nu.

Vi skal ikke afvise, at en forenkling på visse områder kan være ønskelig. Det kunne således være rimeligt med kun ét fredningsnævn i hvert amt, men substansen i regeringens udspil på dette punkt er vi skeptiske over for. Der mangler også mindretalsbeskyttelse ved nævnets sammensætning. Koblingen til Finansudvalget, som vi har den nu, bør opretholdes.

Vi vil derimod gerne se på nogle af de ændringer til lov om naturfredning, som er fore-